

Ystäväkirje 3, maaliskuu 2020
Arja Halttunen, +7-983-33 91 361
arjahalttunen@gmail.com
osoite: Russia, 664050 Irkutsk
Ulitsa Baikalskaya 295/8, kvartira 14

Rakas lähettäjäni!

Koko alkuvuoden jatkunut aurinkoinen sää on muuttunut sumuisemmaksi. Välillä satelee hiljakseen lunta, sitten taas aurinko kurottaa säteitään ohenevan pilviverho läpi. Iltapäivisin on usein selkeintä, ja lämpimintäkin tietysti. Se on minulla kaupunkiasioiden ja ulkoilun aikaa. Mutta öisin on vielä pakkasta 10-20 astetta, joten aamut ovat kylmiä, ja on parempi pysyä sisällä, ellen innostu aamuhiihdolle.

Olen saanut pitää yövieraita (enkeleitä) luonani. Erään Ulan-Uden seurakuntalaisen tytär Radmila tuli Irkutskiin muutamaksi päiväksi lopettelemaan päättötyötään. Tujana-ystäväni miehensä Edikin kanssa puolestaan viipyi luonani yön yli lentäessään Irkutskin kautta Souliin. Kolme suomalaista nuorta naista olivat tehneet pitkän matkan Australiassa ja Aasiassa ja palasivat kotiin junalla Vladivostokista pysähtyen kahdeksi vuorokaudeksi Irkutskiin. Kun tähän vielä lisätään ne, joiden kanssa olen tehnyt matkoja maaseudulle, on yövieraita ollut ihan mukavasti. Se on virkistänyt minua, kun olen täällä Irkutskissa aikalaila yksin.

Edik kertoi, että hänellä on isänsä puolen sukulaisia Tunkan alueella, ja ehdotti minulle äitiään Zojaa matkatoveriksi sinne. Soitinkin heti hänelle ja pyysin mukaani seuraavalla viikolla. Tämä suunnitelma toteutui. Sää oli suotuinen ja ensimmäinen Sajon-vuoriston ylitys matkalla Tunkaan meni hyvin. Se poisti minulta pelon tätä matkaa kohtaan. Vietimme kolme päivää vierailen Zojan nuorena menehtyneen aviomiehen sisaren **Darjan** ja veljen **Tsyren-Dorzhon** sekä sisaren tyttären **Rimman** perheen luona. Lisäksi tapasimme aviomiehen parhaan ystävän **Purbon** vaimoineen

(**Maria**). Zoja ei ollut 16 vuoteen käynyt Tunkan alueella, joten kuulumisia vaihdettiin ja Zoja näytti valokuvia lapsistaan. Keskustelut käytiin pitkälti burjatian kielellä, joten minä en voinut aina osallistua. Sen sijaan valokuvasin toisia ja suunnittelen vieväni valokuvat Rimmalle, jota on helppo tavata työpaikallaan kylpylässä.

Kuva 1. Zoja kertoo Jumalasta Darjalle

Minua ilahdutti erityisesti, että

kohtasimme kaksi laulavaa miestä, Rimman puolison **Vadimin** ja Purbon, jotka lauloivat kanssamme burjatiankielisiä hengellisiä lauluja! Zoja sanoi huomanneensa, että laulut koskettivat heitä. Erityisesti Vadim oli ihmeissään, kun lauloin burjatian kielellä ja kerroin, että olen itse ystäväni kanssa kääntänyt joitakin näistä lauluista.

Zoja sai minut mietteliääksi kertomalla, että ei kannata heti alkuun puhua burjaateille Jeesuksesta, koska silloin heidän sydämensä sulkeutuvat. Meidän tulisi sen sijaan ensin kehottaa heitä rukoilemaan ja etsimään elävää Jumalaa. Sen he ottavat helpommin vastaan. Sitten ajan kanssa voi puhua Jeesuksestakin. Kuulostaa tutulta. Suomessakin hyväksytään puhe Jumalasta ja Taivaan Isästä, mutta Jeesus on hullutus. Se on surullista, kun nimenomaan Jeesuksen tähden Jumala hyväksyy meidät yhteyteensä. Raamatussa sanotaan, että *'Kuka ikinä kieltää Pojan, hänellä ei ole Isääkään. Joka tunnustaa Pojan, hänellä on myös Isä.'* 1 Joh. 2:23. Lisäksi Jeesus itse sanoi olevansa tie (Jumalan luo).

Taitaa olla niin, että ne burjaatit, jotka ovat sitoutuneita buddhalaisuuteen ja shamanismiin, kuten Darja ja Tsyren-Dorzho, eivät helposti sydäntänsä avaakaan. Siihen tarvitaan paljon esirukousta ja Jumalan työtä heidän sydämissään. Rakkaus ja lahjat myös avaavat tietä evankeliumille. Ihmisen on helpompi uskoa Jumalan rakkauteen, jos on

Kuva 2. Vadim tutkii saamaansa burjatiankielistä kirjaa

Kuva 3. Zoja näyttää poikiensa kuvia Tsyren-Dorzholle

saanut rakkautta ihmisiltä. Zojalle on luontevaa osoittaa rakkautta. Erityisesti hän osoitti välittämistä Tsyren-Dorzholle, joka on ollut kuulovammainen nuoresta asti ja elänyt elämänsä yksin, ilman perhettä. Näin, miten tämä mies pehmeni niiden kolmen päivän aikana, jolloin hän kulki kanssamme vieraisilla. Jätän nämä tapaamamme burjaatit teidän esirukouksiinne.

Albert-pastorin kanssa puolestaan teimme matkan Jelantsin kylään Baikalin lähellä. Matkalle mukaan tuloa suunnitteli myös Marina Lubsanova Ulan-Udesta, mutta hänen matkansa estyi siitä syystä, että hänet kutsuttiin Jariktoon kotitalonsa kattoa korjaamaan. Niinpä me kaksi, venäläinen pastori ja minä, lähdimme kohtaamaan burjaatteja. Burjaatin mukana olo olisi ollut enemmän kuin suotavaa uskottavuuden tähden. Hän olisi toiminut ikäänkuin suosittelijana.

Majoituimme Albertin tuttavaperheeseen, jolla on uusi, iso talo kylän keskustassa. Perheen tytär **Anja** on Albertin tyttären Natashan opiskelukaveri, joka on asunut heillä opiskeluvuosina. Näin perheistä on tullut läheisiä tuttavuuksia. Perheestä olivat paikalla Anjan puoliso **Zhenja**, äiti **Viktorija** ja 7 v. veli **Timur**. **Aleksander**-isä oli työmatkalla. Tykästyin tähän hyväntuuliseen perheeseen.

Saimme illallisella nauttia keitettyjen perunoiden kera eksoottisia herkkuja: jäistä, raakaa Baikalin siikaa, omulijaa, samoin raakaa norpan ihoa sekä meille tutumpaa sian ihoa.

Kuva 5. Viktoria ja Anja laittamassa tarjottavaa

Kuva 4. Köllöttelen nautiskellen Baikalin jäällä

Kävimme Anjan ja Timurin kanssa Baikalilla ihailemassa kaunista, kirkasta jättä. Jää oli todella liukasta ja tasaista, se olisi ollut hieno luistelualusta. Saimme kävellä kieli keskellä suuta pysyäksemme pystyssä, kun voimakkaasti puhaltava tuuli oli viedä mukanaan.

Löysimme Marinan pikkupikkuserkun **Tujanan** erään opettajan avulla. Saimme kutsun hänen luokseen vierailulle lounasaikaan, jolloin tarjolla oli buuzeja. Keskustelimme hänen kanssaan heidän sukunsa vaiheista ja otimme puhelinyhteyden Marinaan. Tujana toimii burjatian kielen opettajana, joten sain siitä aiheen laulaa burjatian kielisen laulun. Nähdäkseni Tujana ei ymmärtänyt kokonaan laulun sisältöä, kuten ei myöskään mukana ollut Viktoria, vaikka molemmat puhuvatkin burjatian kieltä. Tämä johtuu siitä, että heidän murteensa eroaa Horinskin murteesta, joka on ollut kirjakielen perustana. Tujana kertoi, ettei edes opeta kirjakieltä, koska se on lapsille ja nuorille vaikeaa, vaan tyytyy puhekielen vahvistamiseen.

Tapasimme vielä lyhyesti vuokraemäntääni, jolla sattui olemaan Amwayn koulutuspäivä. Albert kertoi hänelle Irkutskin luterilaisen seurakunnan historiasta poistaakseen ennakkoluuloja. Tällaista hiljaista etsivää työtä saamme tehdä burjaattialueilla, koska avoimesta evankelioinnista voi tulla ongelmia. Lainaan Mauri Tervosta (Hetkinen 24.9.2019): ”Kristinuskon Jumalalle yksikin ihminen on aina ollut tärkeä. Jo silloin, kun Luojan luoma ihminen oli langennut syntiin, Jumala huusi: ”Missä olet?” Tämä huuto kaikuu keskellämme siellä, missä kristillinen seurakunta on läsnä. Taivaassa iloitaan aina yhdestä löytyneestä.”

Haluan vielä kertoa teille ystävästäni **Julia**sta, joka asuu Ulan-Udessa, mutta on kotoisin Irkutskin alueelta ja on siis shamanistisesta taustasta. Hän on kertonut häntä kiusaavasta asiasta: henget kuiskivat hänen korvaansa. Erityisesti ne kertovat läheisten kuolemasta hänelle etukäteen. Hänestä se on kamalaa, eikä hän haluaisi tällaista kokea. Olen sanonut, että Jeesus on ainut, joka voi hänet vapauttaa hengistä. Mutta hän on vain hymähtänyt ja huitaissut kädellään. Nyt hänet on kuitenkin pysäytetty. Hän on kyvykäs ekonomisti ja on auttanut Ulan-Uden klinikoita kohentamaan talouttaan. Helmikuun alussa hän sai potkut töistä ilman syytään, eikä sen alan työtä nyt löydy Ulan-Udesta.

Kirjoitin hänelle: ”Etsi Irkutskista!” Kohta tuli viesti: ”Ihmeellistä! Heti ensimmäisenä avautui netistä Pyhän Luukkaan klinikka, joka hakee ekonomistia.” Hänestä tämä oli ihme! Hän kertoi olleensa ihan maassa ja itkeskellyt vain viime viikot. Hän oli nähnyt kamalia painajaisia, mm. että hänestä oli poistunut matoja. Sanoin: ”Hyvä, että ne poistuivat sinusta, eivätkä menneet sinuun!” Luulen, että tämä tarkoittaa, että Julia tulee vapautumaan hengistä. Seuraavana päivänä Albert

piti hyvän saarnan siitä, miten Jeesus ajoi ulos henget riivatusta. Pyysin häntä rukoilemaan Julian puolesta ja hoitamaan sitten henkien poisajon, kun tämä on siihen valmis.

Julia laittoi hakemuksen klinikalle sähköpostilla, mutta koska se ei välttämättä mene perille johtajistolle, hän pyysi lisäksi minua viemään sen printattuna johtajalle. Pyysin Juliaa rukoilemaan sillä aikaa kun kävin klinikalla. Hän ei ole tottunut rukoilemaan, joten annoin valmiin rukouksen: "Armahda minua, Jumala, armahda minua, sinuun minä turvaan. Minä kätkeydyn siipiesi suojaan, kunnes myrsky on ohitse. Minä huudan avukseni Jumalaa, Korkeinta, hän vie asiani päätökseen." Ps.57:2-3. Julia lupasi rukoilla! 😊

Tänään Julia kertoi, että häneen oli otettu yhteyttä ja pyydetty haastatteluun, kunhan ensin muut hakijat on haastateltu. Sanoin hänelle: "Jos sinä nyt saat tuon työpaikan, sinun pitää kiittää Jumalaa, eikä enää koskaan mennä shamaanille tai lamalle." Julia vastasi: "Tulen kulkemaan sinun kanssasi." Ihmeiden aika ei ole ohi! Tämä vahva, materialistinen nainen on taipunut. Helmikuun 5. päivä tuli 20 vuotta siitä, kun tutustuimme. Pitkällistä työtä on joskus ystävysevankeliointi, mutta jos en olisi ollut uskollisesti ystävänä kaikki nämä vuodet, hän ei olisi minuun luottanut hädän hetkellä. Pyydän, että muistatte Juliaa rukouksessa, että hän voisi saada työpaikan ja saada uskon lahjan sekä vapautua hengistä.

Olen seurannut netistä ja televisiosta uutisointia koronavirukseen liittyen. Suomi hiljenee näinä päivinä viikoiksi. Meillä Irkutskissa ei olla vielä näin pitkällä. Yhtään tartuntaa ei ole vielä löydetty Irkutskin alueella, joka on noin kaksi kertaa Suomen kokoinen. Karanteenissa on 200 henkilöä, lähinnä kiinalaisia opiskelijoita, jotka kävivät kotonaan kiinalaisen uuden vuoden juhlan aikaan. Venäjä reagoi sulki rajansa Mongoliaan tammikuun lopussa ja Kiinaan jo muistaakseni helmikuun alussa. Siperia on harvaan asuttua ja ihmiset matkustelevat vähemmän kuin eurooppalaiset. Tässä lienevät syyt, miksi epidemia ei ole levinnyt tänne, vaikka olemme lähellä Kiinaa. Todennäköisesti se on kuitenkin edessä. Toivon pystyvän olemaan täällä suunnitelman mukaisesti toukokuun lopulle saakka, jolloin ehkä epidemia jo rauhoittuu Suomessa. Silloin olisi hyvä siirtyä sinne kesälomalle. Mutta kaikki on Jumalan tiedossa, kävi niin tai näin.

Toivon Sinulle siunattua, rauhallista kevättä! Herra kanssasi!

Rukousterveisin, *Darja*

Rukousaiheita: - Zojan sukulaiset Darja, Tsyren-Dorzho, Rimma ja Vadim

- Purbo ja Maria
- Viktoria, Aleksander, Nina, Zhenja ja Timur
- Tujana perheineen
- Julian työpaikka ja uskon syntyminen Jeesukseen & vapautuminen hengistä
- Koronaviruksen taltuttaminen
- Jeesukseen uskoville luottamusta Hänen huolenpitoonsa
- Herätystä Suomeen, Venäjälle ja koko maailmaan